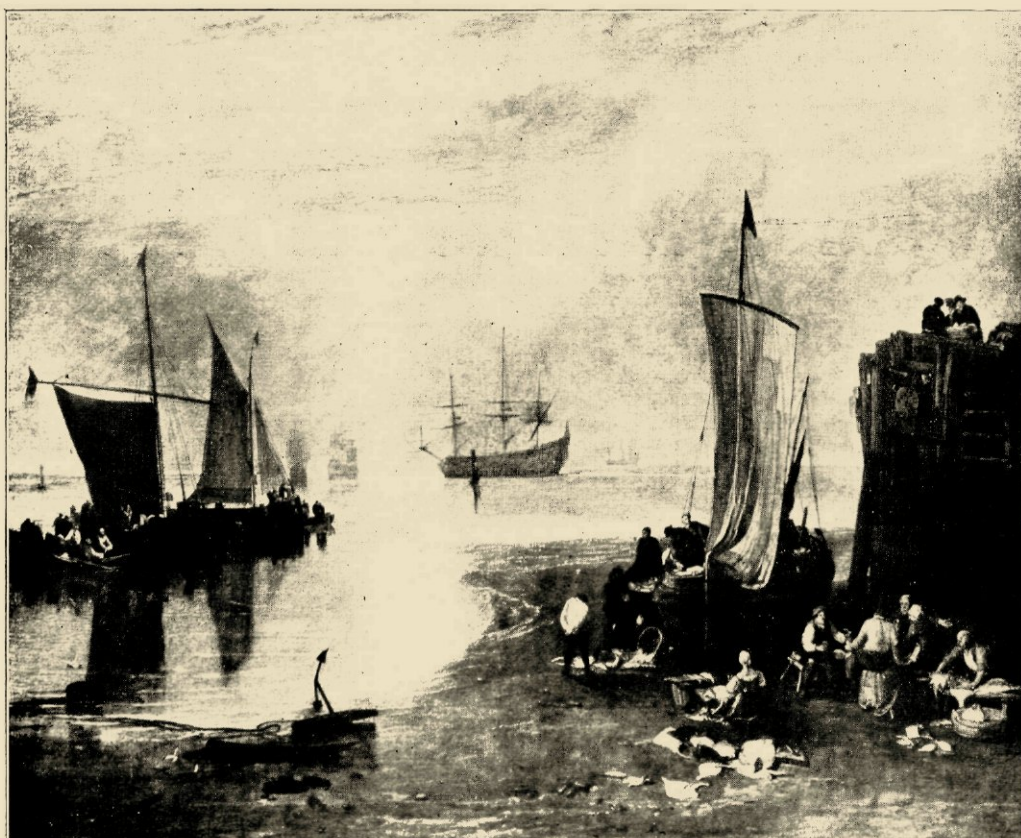

zien, in die dagen zonder toekomst, en groote verwachtingen kan vader Turner van zijn zoons bedrijf nauwelijks hebben gehad. Hij kan alleen door zijn gezond verstand en zijn goede hart genoopt zijn den jongen toe te staan zijn neiging te volgen, en voor de rest met zijn bescheiden levensaanschouwing van klein burgerman de mogelijkheid hebben aanvaard, dat deze zoo goed als een fatsoenlijk handwerksman met het maken van

omdat hij in zijn jeugd zoowel onpersoonlijken, technischen arbeid — zooals het teekenen van landschap-achtergronden voor architecturale teekeningen, het kleuren van gravures, het illustreeren van zuiver topografische werken, had moeten doen. „Well and what could be better practice?” vroeg hij boos aan de menschen, die hem met beklag daarover aankwamen.

De voortreffelijke, even kunstzinnige als

THE SUN RISING IN A MIST.

topografische teekeningen en het kleuren van gravures, twee dingen waar altijd vraag naar was, zijn kostje wel zou ophalen.

Want dat was het werk waaraan de jonge Turner spoedig werd gezet — zonder tegenzin overigens. Evenals later Adolph Menzel verwierp deze groote werker en groote kunstenaar ten eenenmale de nuffige onderscheiding tusschen artistiek en ander werk, of liever nog hij weigerde beklagd te worden,

levenswijze schrijver van „Etching and Etchers” Ph. G. Hamerton, heeft in zijn biografische studie over Turner met zeer veel handigheid de theorie verdedigd, dat deze schilder in al zijn levensomstandigheden, zelfs zulke die het omgekeerde van gunstigen schenen, enorm voorspoedig is geweest. Turner's geboorte in het hartje van de stad gaf aan zijn gevoel voor landschap die nuance van verlangen en verrukking, die het